

UZASADNIENIE

W dniu 6 kwietnia 2020 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynęło pismo G. P. z dnia 3 kwietnia 2020 r. skierowane z wnioskiem o podjęcie stosownych działań dyscyplinujących w stosunku do radcy prawnego M. Z..

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego M. Z., wskazując na brak czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne.

Od powyższego postanowienia skarżący G. P. wniósł odwołanie z dnia 7 maja 2020 r., opisując w nim szczegółowo trudną sytuację rodzinną i zdrowotną jaka powstała w wyniku prowadzonych w stosunku do niego postępowań egzekucyjnych oraz wskazał, iż radca prawny G. P. powinien oddać mu zapłacone wynagrodzenie z uwagi na brak ostatecznego sukcesu w sprawie.

Rozpoznaj ąc odwołanie, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy (...) (...) W. ustalił i zważył, co następuje:

Zarzuty odwołania nie zasługiwały na uwzględnienie. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego prawidłowo ustalił stan faktyczny, zwłaszcza w takim zakresie, w jakim był on niezbędny do rozpoznania skargi i odmawiając wszczęcia dochodzenia dokonał prawidłowo rozstrzygnięcia w sprawie.

Uzasadniając postanowienie o umorzeniu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego prawidłowo przyjął, iż radca prawny M. Z. swoim działaniem nie dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego. Stosunek prawny jaki wiązał pełnomocnika z odwołującym miał swoje umocowanie w umowie zlecenia. Zgodnie z dyspozycją art. 734 k.c. umowę zlecenia uznaje się za umowę starannego działania a nie rezultatu. Odwołujący został o tym fakcie prawidłowo poinformowany, co potwierdza treść §1 zdanie 2 Umowy obsługi prawnej z dnia 15 lutego 2018 r. Należy zaznaczyć, iż wykonanie zobowiązania do dokonania czynności prawnej w tym przypadku, nie było w pełni zależne od przyjmującego zlecenie. Obowiązek radcy prawnego nie polegał na uzyskaniu satysfakcjonującego dla odwołującego orzeczenia, ale na dokonaniu wszystkich tych działań, które były z jego strony potrzebne do umożliwienia wydania takiego rozstrzygnięcia przez sąd.

Oznacza to, że działania dłużnika, w tym przypadku radcy prawnego, miały co do zasady zmierzać do zachowania należytej staranności w dążeniu do określonego skutku. Natomiast jeżeli skutek ten nie zostałby osiągnięty (odwołujący nie uzyskał korzyści z zawartej z radcą prawnym umowy), a radca ten wykonał wszystkie potrzebne działań do dokonania zleconej czynności, zobowiązanie należy uznać za prawidłowo wykonane. Brak jest podstaw do stwierdzenia, iż podnoszone w odwołanie kwestie stanu zdrowia psychicznego odwołującego, nie zostały wskazane przez pełnomocnika w prowadzonym postępowaniu i były przyczyną odmowy ogłoszenia upadłości konsumenckiej. Jak wynika z uzasadnienia sądu II instancji dysponował on wystarczającym materiałem dowodowym, by rozstrzygnąć przedmiotową sprawę również i w tym zakresie, jednak uznał iż zadłużenie powstało na skutek rażącego niedbalstwa a podnoszone w postępowaniu okoliczności dotyczące zaburzeń psychicznych odwołującego, nie miły związku przyczynowo-skutkowego z zaciąganiem przez niego pożyczek i kredytów.

Należy również stwierdzić, iż mimo możliwości zawiązania w ramach swobody umów zobowiązania gwarancyjnego osiągnięcia skutku niezależnie od podjętych działań, brak jest dowodu na okoliczność aby radca prawny udzielił takowej gwarancji rezultatu. Z treści Umowy obsługi prawnej z dnia 15 lutego 2018 r. §1 zdanie 2 jasno wynika, iż radca prawny „(...) nie gwarantuje osiągnięcia zamierzonego rezultatu”.

W tym stanie rzeczy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy (...) (...) W. orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na niniejsze orzeczenie prawomocne i nie podlega zaskarżeniu